

Reference za Življenje in oznanjevanje – delovni zvezek

3.–9. MAJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 4. MOJZE-SOVA 27–29

Duhovni dragulji

it-2-E str. 528, odst. 5

Daritve

Pitne daritve. Pitne daritve so bile darovane skupaj z večino drugih daritev, še posebej po tem, ko so se Izraelci naselili v Obljubljeni deželi. (4Mz 15:2, 5, 8–10) Pri tej daritvi je šlo za vino (»opojno pijačo«), ki se ga je izlilo na oltar. (4Mz 28:7, 14; primerjaj 2Mz 30:9; 4Mz 15:10.) Apostol Pavel je kristjanom v Filipih napisal: »Četudi se izlivam kakor pitna daritev na vašo žrtev in javno službo, h katerima vas je navedla vera, se veselim.« V tej vrstici je s prisposodobno pitne daritve izrazil, da se je pripravljen razdajati za sokristjane. (Flp 2:17) Malo pred smrtjo je Timoteju napisal: »Jaz se namreč že izlivam kakor pitna daritev in čas moje odrešitve je blizu.« (2Ti 4:6)

10.–16. MAJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 4. MOJZE-SOVA 30, 31

»Izpolni svoje zaobljube«

it-2-E 1162

Zaobljuba

Prostovoljna, vendar obvezujoča. Zaobljube so bile povsem prostovoljne. Vendar če se je moški zaobljubil, je Božji zakon od njega zahteval, da to izpolni. S tem je tako rekoč zavezal »svojo dušo«, kar je pomenilo, da je s svojim življenjem zagotovil, da bo držal besedo. (4Mz 30:2; glej tudi Rim 1:31, 32.) Ker gre pri tem za življenje, je

razumljivo, da nas Sveto pismo spodbuja, naj bomo zelo previdni, preden kaj obljubimo. Skrbno moramo razmisliti o tem, kakšne odgovornosti bo to prineslo. V Postavi je pisalo: »Če se boš kdaj zaobljubil Jehovu, svojemu Bogu, se zaobljube ne obotavlaj izpolniti, ker bo Jehova, tvoj Bog, to zahteval od tebe. Če je ne boš izpolnil, se ti bo to štelo za greh. Če pa se ne boš zaobljubil, se ti to ne bo štelo za greh.« (5Mz 23:21, 22)

it-2-E 1162

Zaobljuba

Slovesna obljuba, ki jo človek da Bogu, da bo opravil neko delo, kaj žrtvoval ali daroval, začel opravljati določeno službo ali pa se vzdrževal nekaterih stvari, ki same po sebi sicer niso nezakonite. Zaobljuba je bila nekaj prostovoljnega. Ker je bila zaobljuba slovesna obljuba, je imela isto težo kot zaprisega. Zato se v Svetem pismu besedi »zaobljuba« in »zaprisega« včasih pojavljata skupaj. (4Mz 30:2; Mt 5:33) »Zaobljuba« je predvsem izražanje namena, z »zaprisego« pa posameznik pred oblastmi zagotovi, da je njegova izjava resnična oziroma obvezujoča. Zaprisege so bile pogosto povezane z zavezami. (1Mz 26:28; 31:44, 53)

Duhovni dragulji

it-2-E str. 28, odst. 1

Jefte

Posamezniki so bili lahko posvečeni izključno služenju Jehovu v povezavi s svetiščem. O tem so imeli pravico odločati starši. Samuelova mama Ana se je na primer še pred njegovim rojstvom zaobljubila, da bo služil v svetem šotoru. S to zaobljubo se je strinjal tudi njen mož Elkana. Takoj ko je Ana nehala dojiti Samuela, ga je odpeljala v sveti

šotor. Skupaj z njim je pripeljala tudi žival za žrtev. (1Sa 1:11, 22–28; 2:11) Samson je bil še en otrok, ki je bil posvečen službi Bogu kot nazirec. (Sod 13:2–5, 11–14; očetova oblast nad hčerko je opisana v 4Mz 30:3–5, 16.)

17.–23. MAJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 4. MOJZE-SOVA 32, 33

»Preženite vse prebivalce dežele«

it-1-E str. 404, odst. 2

Kanaan

Jozue je ravnal modro in glede uničenja Kanaancev »ni pustil neizpolnjene« »niti besede od vsega, kar je Jehova zapovedal Mojzesu«. (Joz 11:15) Toda Izraelci niso posnemali njegovega dobrega zgleda in Kanaancev niso odstranili iz dežele. Ker so ti še naprej živeli med njimi, so nanje kvarno vplivali. Tako je moralo umreti veliko več ljudi, kot bi jih umrlo, če bi Izraelci zvesto ubogali zapoved, naj iztrebijo Kanaance. Poleg tega je bilo več kriminala, nemorale in malikovanja. (4Mz 33:55, 56; Sod 2:1–3, 11–23; Ps 106:34–43) Jehova je Izraelce posvaril, da ne bo pristranski pri izvajanju pravice in sodbe. Če bi se Izraelci družili s Kanaanci, se poročali z njimi, častili tudi njihove bogove ter privzeli njihove verske običaje in izprijene navade, bi si tudi oni zaslužili enako uničenje in bi jih zato dežela »izbljuvala«. (2Mz 23:32, 33; 34:12–17; 3Mz 18:26–30; 5Mz 7:2–5, 25, 26)

Duhovni dragulji

it-1-E str. 359, odst. 2

Meja

Zatem ko so z žrebom določili, kje bo kakšen rod imel ozemlje, so morali določiti še

velikost ozemlja glede na to, kako številčen je bil rod. »Z žrebom si razdelite deželo v dediščino glede na svoje rodbine. Številnejši povečaj dediščino, maloštevilni pa jo zmanjšaj. Tja, kamor bo kateri rodbini padel žreb, tam bo njeno.« (4Mz 33:54) Lokacija ozemlja je bila določena z žrebom, velikost ozemlja pa se je lahko prilagodila. Ozemlje Judovega rodu je bilo na primer preveliko, zato je del tega ozemlja dobil Simeonov rod. (Joz 19:9)

7.–13. JUNIJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 5. MOJZE-SOVA 3, 4

»Jehovovi zakoni so modri in pravičniki«

it-2-E str. 1140, odst. 5

Razumnost

Posameznik, ki marljivo preučuje in upošteva Božjo Besedo in zakone, lahko ima več uvida kot njegovi učitelji in ravna razumneje od starejših. (Ps 119:99, 100, 130; primerjaj Lk 2:46, 47.) To je zato, ker Božja pravična merila in sodne odredbe vsebujejo modrost in razumnost. Če so Izraelci zvesto ravnali po njih, so okoliški narodi nanje gledali kot na »modro in razumno ljudstvo«. (5Mz 4:5–8; Ps 111:7, 8, 10; primerjaj 1Kr 2:3.) Razumen človek se zaveda, da je Božja Beseda sveta, želi živeti v skladu z njo in prosi Boga, naj mu pri tem pomaga. (Ps 119:169) Božjemu sporočilu dovoli, da pride do njegovega srca (Mt 13:19–23), ga zapiše na ploščo svojega srca (Prg 3:3–6; 7:1–4) in sovraži »vsako krivo stezo« (Ps 119:104). Ko je bil Božji Sin na zemlji, je pokazal takšno razumnost. Ni se skušal izogniti celo smrti na mučilnem kolu, saj je vedel, da bo s takšno smrtjo izpolnil Svete spise. (Mt 26:51–54)

28. JUNIJ–4. JULIJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 5. MOJZE-SOVA 9, 10

Duhovni dragulji

it-1-E 103

Anakovi potomci

Izjemno visoki ljudje, ki so živeli na gorskem področju Kanaana, pa tudi na obalnih področjih, še posebej južno od Kanaana. V nekem obdobju so v Hebronu živeli trije vplivni Anakovi potomci, in sicer Ahiman, Šešaj in Talmaj. (4Mz 13:22) Tam je dvanajst hebrejskih oglednikov prvič videlo Anakove potomce. Deset od teh oglednikov je s svojim poročilom drugim vlilo strah, saj so trdili, da so ti moški potomci nefilov, ki so živeli pred potopom, in da so v primerjavi z njimi kot »kobilice«. (4Mz 13:28–33; 5Mz 1:28) Zaradi njihove visoke postave so tudi druge visoke ljudi, kot so bili Emejci in Rafajevci, primerjali z njimi. Ker so bili zelo močni, je nastal pregovor: »Kdo more obstati pred Anákovimi sinovi?« (5Mz 2:10, 11, 20, 21; 9:1–3)